

Gehandicapte in instelling heeft vaak geen eigen kamer

Onvoldoende investeringen in verouderde gebouwen

Lang niet alle personen met een handicap hebben een eigen kamer in hun instelling. De onaangepaste infrastructuur blijft een pijnpunt, blijkt uit inspecties. Het overheidsgeld voor nieuwbouw is ook al maanden op.

YVES DELEPELEIRE

Een eigen kamer, dat is het minimale wooncomfort dat mensen met een handicap in een instelling zouden mogen verwachten. Maar in bijna 20 procent van de voorzieningen voor volwassenen hebben niet alle bewoners een individuele kamer. In bijna 40 procent van de internaten hebben de kinderen geen eigen kamer.

Dat blijkt uit een grote, onaangekondigde inspectieronde van de Vlaamse Zorginspectie bij 142 voorzieningen.

'In de jaren 80 was het nog geen *mode* dat iedereen zijn eigen kamer had', zegt Frank Cuyt, algemeen directeur van het Vlaams Welzijnsverbond. 'De gebouwen waren er niet op voorzien. Veel voorzieningen dragen die erfenis nog mee. Bovendien doen ze er, door de wachtlijsten, alles aan om iedereen een opvangplaats te geven. Ze zitten overvol en moeten dan inbinden op comfort.'

In een twintigtal voorzieningen voldeed de infrastructuur ook om andere redenen niet: te klei-

ne kamers, verouderd sanitair, onvoldoende visueel toezicht, algemene veroudering, ... 'De gebouwen verouderen en het investeringsritme is te traag', zegt Frank Cuyt.

Geld is weer op

Vorig jaar was de subsidiepot voor (nieuw)bouw bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) al op in oktober. Het duurde tot het voorjaar van 2013 voor er extra middelen kwamen. Dit jaar was het potje (van 32 miljoen) al in september opgebruikt.

Duidelijkheid over de nieuwe budgetten voor 2014 komt er volgens de Vlaamse minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V) ten vroegste eind januari. Dossiers zullen dan vier, vijf maanden stof hebben vergaard. Maar deze legislatuur is al meer geïnvesteerd in infrastructuur. We komen onze beloftes na', zegt Vandeurzen.